

žavama, koje nijesu dozvoljavale da podanici drugih država vrše bilo koju vlast na njihovu području. Te su bile Mletačka, Turska i Austrija. Stoga se je moralo misliti na diobu provincije, premda je dioba braći bila veoma neugodna.⁷

Pod uplivom bečkog dvora, Nuncij Sv. Stolice javi 7. kolovoza 1733 iz Beča u Rim, da, po njegovu mišljenju, za uređenje prilika u provinciji i da se izbjegnu poteškoće kojima su izloženi pojedini redovnici, samostani i cijelo starešinstvo, nema zgodnijeg načina nego da se ova prevelika provincija razdijeli na 2 strane: s jedne strane Save da ostanu samostani i redovnici pod carskom krunom, a s druge bosanski i dalmatinski samostani; ili ako bi car s političkih razloga drukčije želio, da se barem dalmatinski samostani odijele u posebnu provinciju.⁸ Ovaj predlog bi u Rimu dobro primljen. Sv. Stolica i vrhovni starešina Reda poslaše u provinciju svoga izaslanika u osobi O. Gaetana ab Interaquis, da obađe samostane i sasluša mišljenje pojedinih Otaca i da o svemu tačno izvjesti. Odaslanik je imao najprije poći u Beč, da se o stvari izvjesti kod Nuncija i carskog dvora.

O. Gaetan u Beču saznade, da je želja Nuncija i carskog dvora, da se dalmatinski samostani odijele, jer su bili pod mletačkom republikom, a svi ostali samostani da ostanu u zajednici, budući da je car smatrao Bosnu kao dio svoje krunovine.⁹ Zatim se uputi po Ugarskoj i Slavoniji. Tu je vidio, da svi Oci žele, da se odijele radi velikih teškoća, s kojima su se morali boriti. Ovu želju izrazili su oni još god. 1694. zajedničkim pismom na provincijala O. Pavla Kačića.¹⁰ O. Gaetan sazva sve Oce na zajednički sastanak u Našicama 14. siječnja 1734. Tu ponovno zaključiče, da se zbog istih poteškoća odijele u posebnu provinciju.

S ovog sastanka pisa O. Gaetan Ocima u Dalmaciji, neka se i oni sastanu i dogovore o diobi provincije, za koju se izjaviše Oci preko Save i koju žele starešine u Rimu.

⁷ Zlatović, Franovci, 239—242.

⁸ Theiner, Vetera Monumenta Slavorum Meridionalium, 2, Zagrabie 1875, str. 120; Zlatović, Franovci, 242.

⁹ Zlatović, Franovci, 242.

¹⁰ LAPS, 204 sl.